

Si vols rebre informació connecta't a la pàgina web www.ajsantcugat.org o envia un correu electrònic a ajsantcugat@cajei.cat

8 de març: dia de la dona treballadora

Actualment hi ha una creença generalitzada: en matèria d'igualtat sexual s'ha progressat molt. Hi ha qui diu que encara queda per fer i qui diu que la societat ha guanyat la partida al masclisme. Res més lluny de la realitat, la nostra societat continua essent profundament patriarcal i això té repercussions en molts aspectes de la vida de la dona. La violència masclista, els continus assassinats de dones per part dels seus companys i els maltractaments físics o psíquics són només la punta del iceberg del problema. Certament és la part més cruenta; ara bé, aquests crims són presentats pels mitjans de masses com a casos puntuals i lamentables, mai com el reflex d'una societat malalta. Cal veure doncs perquè està malalta aquesta societat i atacar l'arrel del problema, en comptes de fer una cura simptomàtica a base d'augmentar les penes als maltractadors.

A través del mite de la conciliació laboral i familiar s'ha aconseguit que la dona estigui sotmesa a una doble explotació. A casa, continua essent qui carrega amb el gruix de la feina i aquesta no és mai remunerada i massa poc sovint valorada. Cal que sempre estigui a punt per al seu marit, que cuidi els fills... Alhora treballa, i aquí les estadístiques trenquen els mites irrevocablement: les dones cobren menys, ocupen llocs de menys responsabilitat, són més sovint víctimes de la "flexibilització" del mercat laboral, sofreixen acomiadaments per culpa de l'embaràs i un llarg etcètera.

Continua a la dreta.

... continuació

Però la submissió de la dona no es limita a això: els mitjans de comunicació l'ataquen constantment, fent-li creure que la seva feina a casa és un deure inqüestionable, o evitant parlar de les pitjors condicions laborals en què es troba; i la publicitat la converteix en un objecte, li diu com ha d'ésser el seu cos, avisant-la del perill de rebuig en cas que no s'adapti. Al mateix temps ensenya a l'home què ha de despreciar i valorar de la dona, tancant el cercle. Alhora, l'estructura capitalista anima a la dona a anar sempre maquillada, "ben vestida", ja que l'únic important és la seva imatge. La tolerància envers la prostitució o la repressió de la sexualitat femenina, supeditant-la a la satisfacció masculina, són altres símptomes alarmants.

La situació és, per tant, catastròfica, i empitjora com més s'obvia el problema per part de la gent. Cal acabar amb els cànons de bellesa i amb els rols home-dona. És per això que animem a tothom a seguir lluitant per una societat justa i igualitària on es respectin els drets de la dona i acabi el sexisme que, encara avui, regna al nostre món.

Els pobles que sacrifiquen la seva llibertat per la seva seguretat no mereixen ni una ni l'altra.

Davant l'anunci per part del regidor de seguretat ciutadana, Xavier Martorell, i la posterior aprovació per part del nostre ajuntament d'un nou sistema de video-vigilància per controlar carrers i places de la nostra vila, des de l'assemblea de joves volem manifestar el nostre profund rebuig davant d'aquest nou sistema de control social que vulnera els drets a la intimitat i privacitat de tots/es els ciutadans i ciutadanes. El carrer és de tots i totes i no creiem que aquests sistemes de vigilància ajudin a vetllar per la seguretat, tot al contrari. Recentment, a Londres, la ciutat més video vigilada del món, un ampli sector del govern i la societat han denunciat el total fracàs d'aquestes mesures en matèria de seguretat, doncs el 80% dels casos gravats segueixen sense resoldre's, després d'una despesa de centenars de milions.

Davant d'aquests fets volem deixar clar que aquestes tècniques de control urbà són una retallada de llibertats i una manera d'escombrar dels espais públics allò que a ells no els hi agrada veure. No volem una ciutat-aparador on al sortir al carrer sentis que t'estan observant en tot moment. Volem una ciutat de carrers vius i persones lliures, no una presó a portes obertes.

Cal no fer ni un pas enrere en la defensa de Torre Negra!

A finals de febrer, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya feia pública la sentència per la qual Torre Negra deixa de ser, de moment, zona protegida. Malgrat que a priori pugui semblar una sentència negativa, pel que fa a la defensa d'aquest espai de les urpes de la constructora Núñez y Navarro, deixa via lliure a l'ajuntament per a acabar qualificant la zona com a no urbanitzable, qüestió que a la pràctica significaria que la preservació de l'últim espai natural del nostre municipi quedi en mans de l'ajuntament.

Per sort, sembla que el consistori, amb majoria absoluta de CiU, segueix apostant decididament per la preservació d'aquest espai, malgrat que, no ens enganyem, plana massa fàcilment per sobre nostre la malaurada sospita que aquesta aposta neix fruit d'un electoralisme pur i dur, i és que així ho demostra la destrucció des de fa molts anys de tots i cada un dels altres espais naturals dels que aquest municipi disposava, amb el beneplàcit sempre de govern i oposició.

Ara, sigui com sigui però, més que mai segueix fent falta fermesa en aquest afer des de l'ajuntament i el conjunt de la ciutadania, tot i que hi ha motius per començar a ser optimistes, no es val relaxar-nos, només així acabarem salvant definitivament de les urpes de ciment de Núñez y Navarro l'espai natural de Torre Negra.

La lluita per la universitat pública no s'atura!

El 4 de març es recordava, a la UAB, l'entrada dels mossos a la universitat un any enrere i la violència que van patir els estudiants. Al llarg d'aquest any ha plogut molt, vagues, ocupacions de facultats i rectorats, manifestacions i tota mena d'actes reivindicatius han omplert la vida universitària. L'actuació repressiva i manipuladora de les institucions i la premsa no ha assolit els seus objectius, la lluita estudiantil persisteix i és ara més viva que mai. Les joves universitàries no resten in mòbils davant la privatització de l'ensenyament superior i volen ser partícips de les decisions que es prenguin sobre el futur educatiu.

Davant la manca de voluntat de dialogar per part del rectorat de la UAB, el 23 de febrer un jove militant del SEPC va iniciar una vaga de fam per protestar contra l'aplicació de l'EEES i contra la repressió que ha patit el moviment estudiantil aquest últim any. Aquesta decisió extrema té com a objectiu fer més visible el conjunt de la lluita que s'està desenvolupant. D'altra banda, aquest mes de març hi ha previstes noves convocatòries, el dia 12 de març està convocada una vaga i una manifestació a les 12 del migdia a Barcelona. La vaga es reprendrà els dies 17, 18 i 19 d'aquest mes.

Per més informació consulteu: <http://especialbolonya.wordpress.com/>

